

Ajuntament de
Barcelona

Recomanacions per a unes àrees de joc accessibles i inclusives

Xarxa d'Accessibilitat i Vida Independent
de l'Acord Ciutadà per a una Barcelona Inclusiva

Febrer 2019

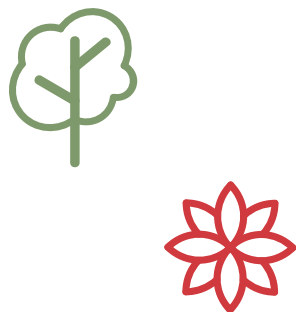
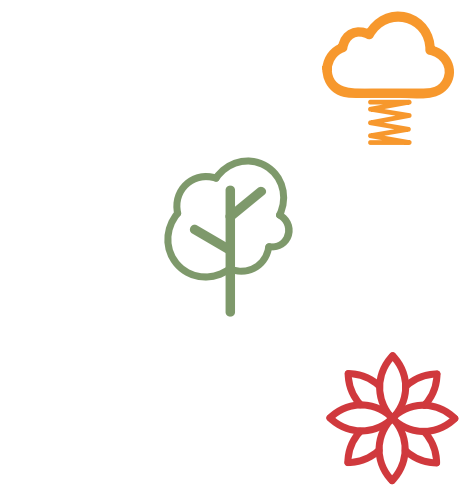

XAVI
Xarxa
d'Accessibilitat
i Vida Independent
BARCELONA

Índex

0. Introducció	5
1. Principis generals	6
1.1 De l'accessibilitat a l'espai inclusiu	6
1.2 Antropometria	8
1.3 Jugabilitat	10
1.4 Disseny dels espais	11
1.5 Accessibilitat urbana	12
1.6 Seguretat i risc	14
1.7 El paper del joc en el desenvolupament i la salut	15
1.8 Senyalística i comunicació	16
2. Recomanacions dels elements de joc	19
2.1 Molla	20
2.2 Tobogan	21
2.3 Panell de joc	22
2.4 Caseta	23
2.5 Joc de so	24
2.6 Joc de sorra / joc d'aigua	25
2.7 Gronxador	26
2.8 Carrusel	27
2.9 Pont penjant	28
2.10 Tirolina	29
3. Propostes de joc	30
3.1 Nous reptes	30

0. Introducció

Durant el 2017, el grup d'Accessibilitat de la Xarxa d'Accessibilitat i Vida Independent de l'Acord Ciutadà ha estat treballant en una proposta concreta: recollir recomanacions en matèria d'accessibilitat per a les àrees de joc infantils de la ciutat.

Metodologia

El grup, format per representants de diferents sectors de la diversitat funcional, ha aportat idees a partir d'entrevistes personals i la pròpia experiència. Mitjançant eines de debat com els catàlegs dels proveïdors s'han acabat elaborant fitxes de diagnòstic de les diferents famílies d'elements de joc.

També es va organitzar una visita a la nova àrea de joc infantil del Zoo i al del Parc de la Ciutadella, que ajudà a plasmar in situ tot el coneixement i l'experiència viscuda.

Aquest és el resum d'aquest procés, amb la voluntat d'aconseguir al màxim possible que les àrees de joc infantil de la ciutat siguin pel gaudi de tothom.

El dret al joc

"S'ha de garantir que els infants i els adolescents que tenen una discapacitat física, psíquica o sensorial poden accedir als espais i zones recreatives públiques i en poden gaudir, d'acord amb la legislació vigent en matèria d'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques".

Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència

La importància del joc per al desenvolupament de l'infant és una qüestió acceptada i reconeguda per tothom. El joc és una activitat substancial i necessària en el dia a dia de qualsevol infant. Les seves formes i significacions comparteixen uns trets comuns entre tots els infants i no són diferents per motiu de discapacitat, origen cultural, gènere o d'altres diversitats.

No obstant, si volem que tots els nens i nenes puguin satisfer aquest dret, és condició necessària que els entorns i els elements de joc amb els quals han d'interactuar siguin accessibles. Només des d'aquesta estratègia podrem configurar entorns inclusius, on els més petits puguin dir la seva, relacionar-se en igualtat i desenvolupar les seves capacitats, sempre diverses.

1. Principis generals

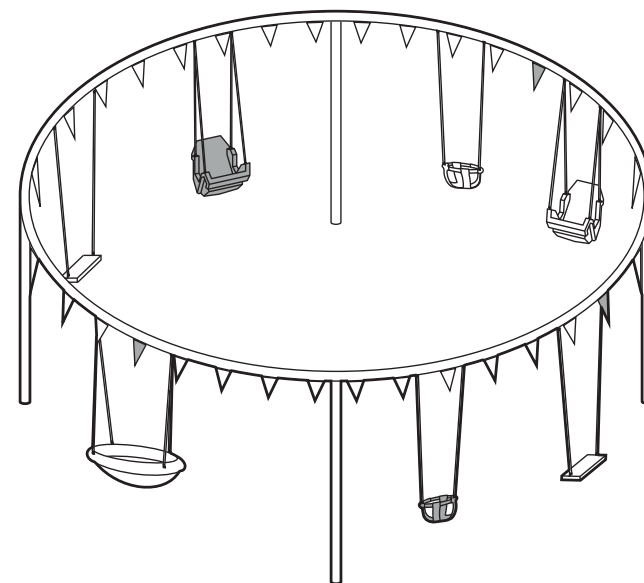
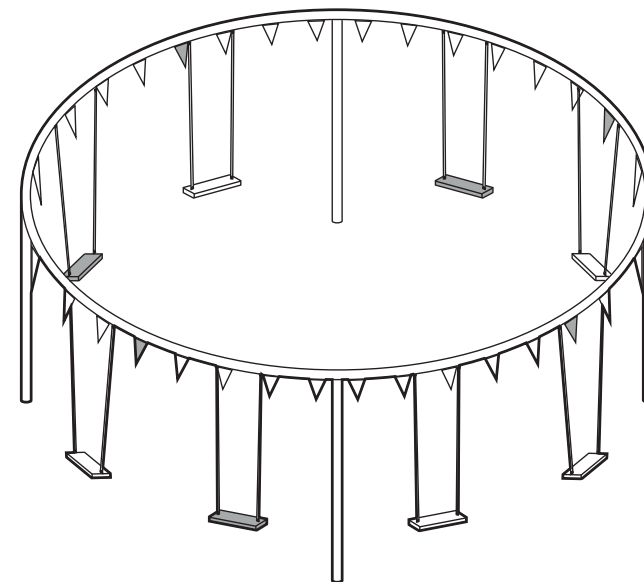
1.1 De l'accessibilitat a l'espai inclusiu

Podem definir l'accessibilitat com aquella característica que ens ha de permetre **accedir, comprendre i interactuar**, d'una manera autònoma i natural, amb els entorns que ens envolten i les activitats que en aquests es desenvolupen.

En una primera aproximació, qualsevol àrea de jocs o espai lúdic haurà de: disposar de paviments que facilitin una mobilitat autònoma i segura; dissenyar l'espai de manera que faciliti la seva comprensió i orientació; i fer una elecció de jocs que permetin la usabilitat i interacció al conjunt dels infants.

Sovint, l'accessibilitat en el disseny de les àrees de joc i dels espais lúdics descansa sobre el que es denomina "quota d'accessibilitat"; és a dir, un o dos elements de joc del denominat catàleg de jocs adaptats, d'integració o inclusivament, ha de donar solució a les necessitats dels infants amb diversitat funcional. D'aquesta manera, en lloc de crear oportunitats de joc i interacció, definim espais on la motivació intrínseca i el plaer pel joc queden diluïts en la rutina de la repetició i manca d'atractiu.

En d'altres ocasions, l'accessibilitat es limita a la disposició de paviment de cautxú. Però després ens trobem que no hi ha cap element de joc que permeti una mínima interacció a nens i nenes amb diversitat funcional.

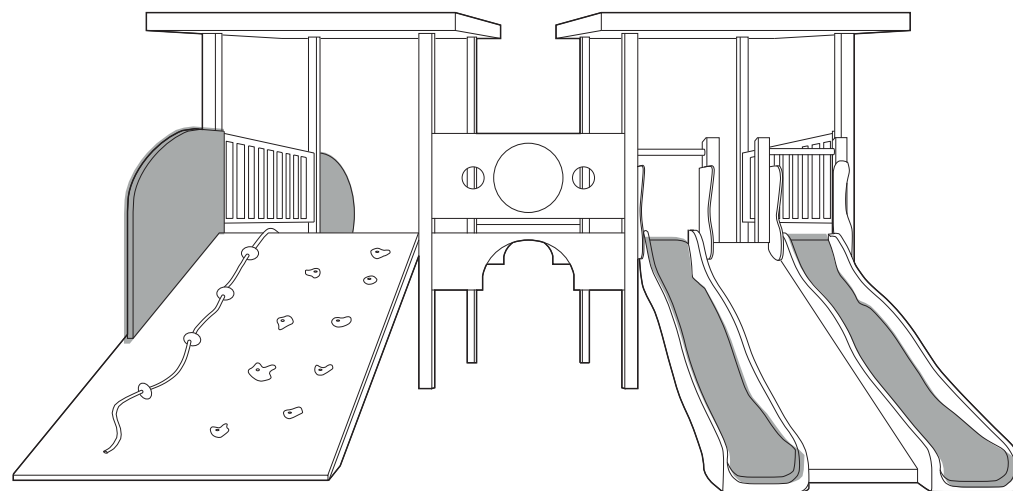

Com gestionar l'aplicació de l'accessibilitat per assolir un espai inclusiu, és a dir, un espai compartit des de la diversitat? La clau de volta es troba en definir l'element singular de l'espai de jocs, és a dir, quin serà l'element d'atracció que generarà l'interès dels infants. Per exemple, no tindria cap sentit definir un àrea de jocs singular amb una gran estructura amb diversos tipus de gronxadors (cistella, seient, neumàtic, cadira, etc.) sobre un sorral, i disposar un panell de tres en ratlla sobre cautxú per facilitar l'accés a nens i nenes amb mobilitat reduïda.

En definitiva, cal avançar-se en la identificació de quin és l'element o característica de l'espai de joc que generarà més entusiasme entre la mainada, i assegurar-se que aquesta activitat permetrà un ús i gaudi compartit.

Davant les necessitats i interessos del conjunt d'infants i les diferents capacitats i formes d'interaccionar amb els elements de joc, podríem considerar diferents maneres de fer:

- Definir una proporció mínima del 50% d'elements de joc adaptats per a cadascuna de les famílies (joc de motlles, gronxadors, tobogans, sorral, etc.)
- Dissenyar un mateix element de joc de manera que permeti jugar a infants amb diferents capacitats, fomentant el dret a decidir, l'experimentació i l'autonomia (per exemple un rocòdrom amb diferents pendents i amb elements de subjecció de diferents mides i formes)

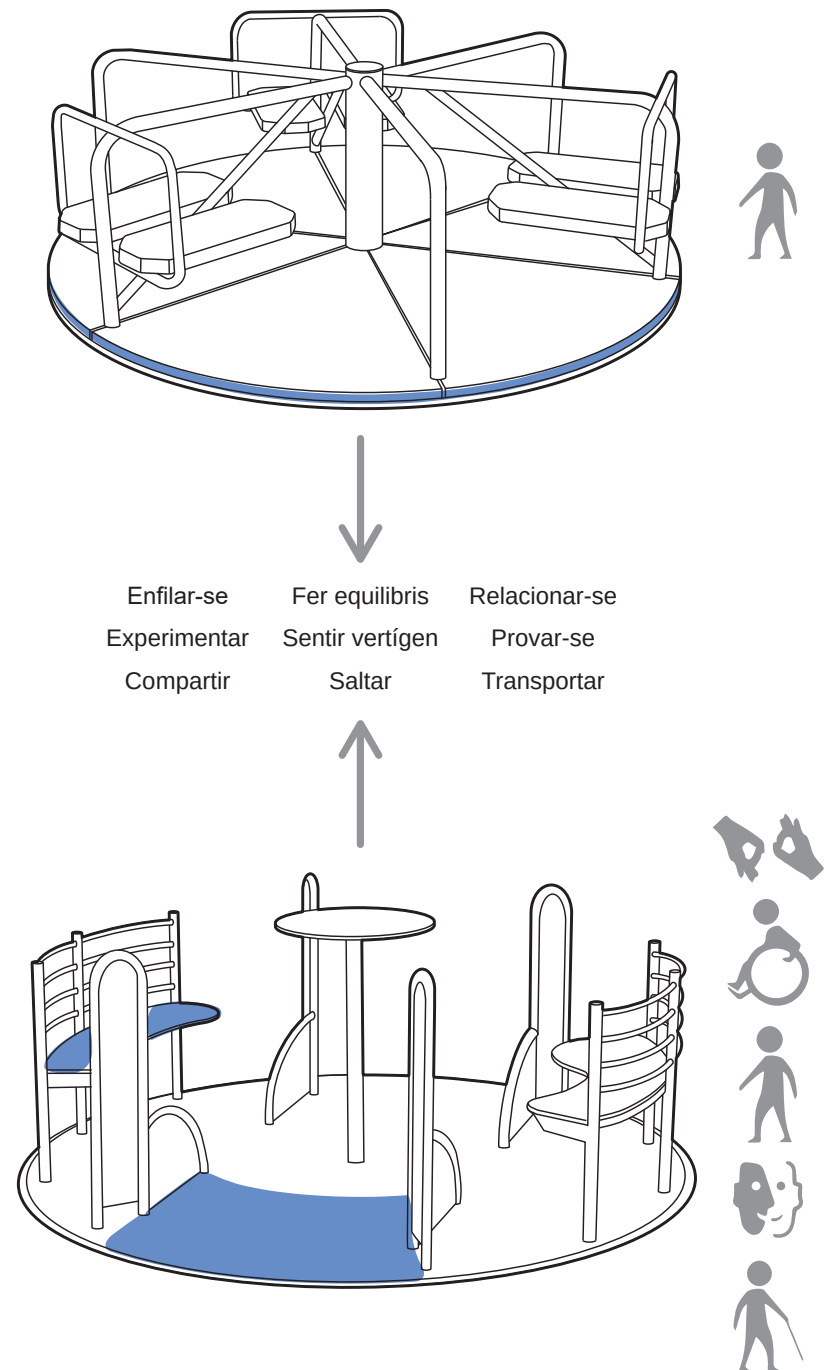

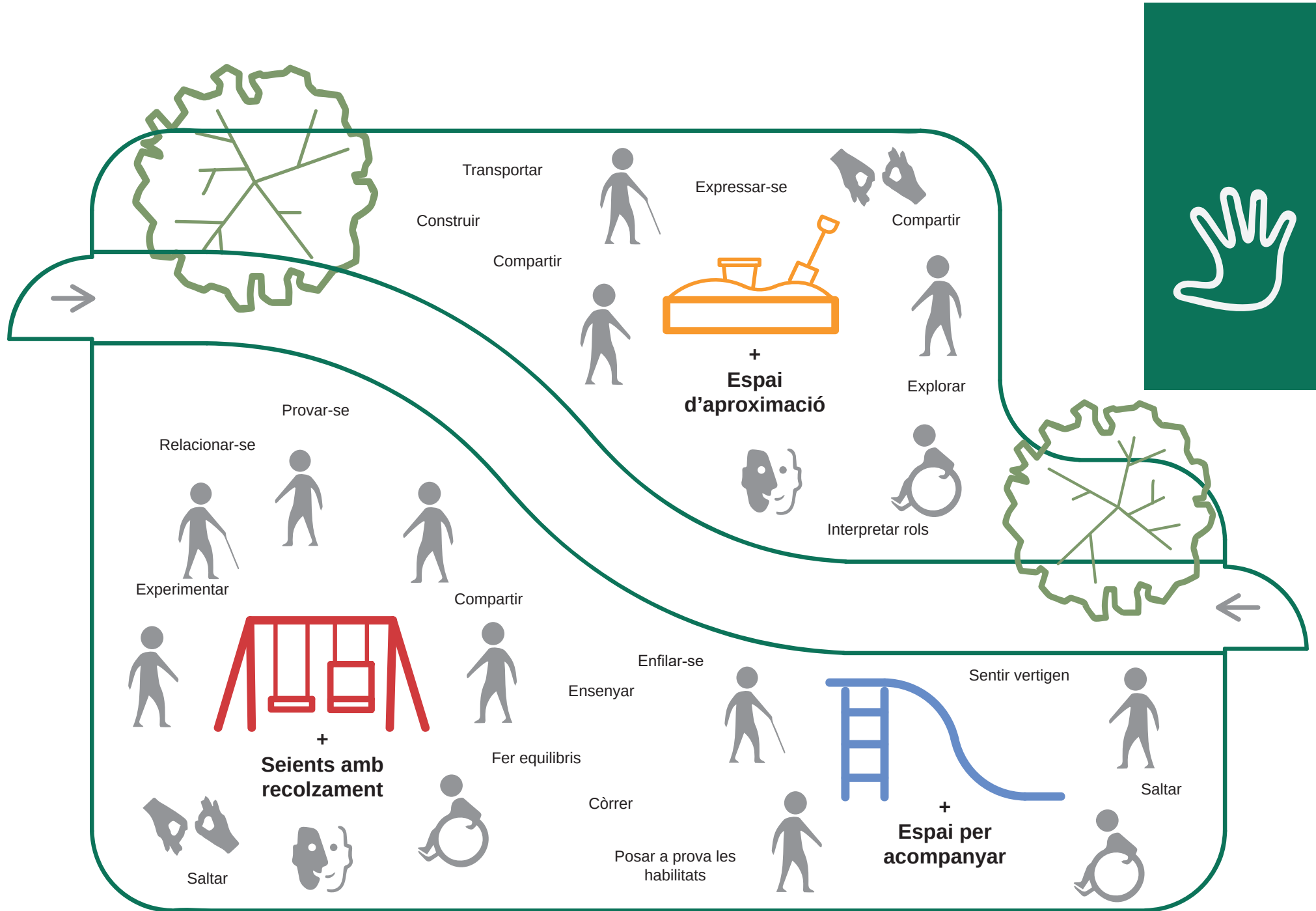
1.2 Antropometria

La diversitat té un abast global en la vida quotidiana de les persones amb discapacitat en totes les accions i activitats.

El nou model de *ciutat jugable* proposa 7 criteris per a crear una nova visió del joc. El primer d'aquests criteris busca que els parcs tinguin múltiples propostes de jocs creatius i reptes pel desenvolupament saludable dels infants. Aquest principi és la base per garantir l'accessibilitat de les àrees de joc, ja que contempla la diversitat dels nens i nenes.

Els parcs infantils es dissenyen des d'un sol punt de vista i entenen les accions "córrer", "saltar", "enfilarse" com a úniques. Els elements de joc han de permetre aquesta diversitat ampliant la mira i incorporant diferents formes d'interacció. D'aquesta forma, adaptant subtilment els elements de joc, es pot ampliar el nombre d'infants que en poden fer ús.

1.3 Jugabilitat

S'han d'incorporar elements de joc que permetin al major nombre de nens i nenes interactuar i garantir que com a mínim un element sigui accessible per als diferents perfils, entenent les seves necessitats concretes.

L'objectiu és ampliar, millorar i diversificar les oportunitats lúdiques dels parcs.

L'Ajuntament de Barcelona, juntament amb l'Institut de la Infància han elaborat el document de treball "Orientacions tècniques per a la millora de les àrees de joc a Barcelona", en el que s'analitzen les àrees de joc de la ciutat i es proposen noves formes d'oci i jugabilitat

Espais de joc singulars

El nou model de *ciutat jugable* busca introduir espais d'experimentació, creativitat i singularitat, i crear nous espais de joc i relació. La creació d'un element destacat o principal a un parc permet la clara identificació d'aquest espai amb un element distintiu. En aquests nous espais de lloc s'ha de vetllar especialment per la diversitat i l'accessibilitat.

Els elements de joc singulars o principals d'un parc hauran de ser accessibles, o almenys un dels seus components, per tal d'integrar i garantir la integració de tots els infants.

1.4 Disseny dels espais

Organització dels espais

La col·locació dels diferents elements de joc ha de respectar l'espai de seguretat necessari entre ells.

Cal urbanitzar l'espai de forma ordenada, partint d'un eix vertebrador on puguin disposar-se els elements de forma seqüenciada i previsible, per així facilitar l'orientació. És important disposar d'espais pels cuidadors dels infants amb diversitat funcional física i sensorial, i preveure que també puguin acostar-se als elements de joc i interactuar amb ells per tal de donar suport o socórrer als infants si ho requereixen.

Paviment

El paviment serà l'element clau per facilitar l'orientació i definir espais de seguretat i identificació dels elements de joc. Haurà de complir els següents requeriments:

- Paviment de base llis i d'un sol color sense dibuixos
- Totes les àrees de situació es marcaran amb el mateix color i textura (tetons) contrastada respecte el paviment de base i l'element de joc. Envoltarà l'element en un radi d'un mínim de 60 cm, des de la seva part més externa.
- Quan l'element de joc comporti moviment s'ampliarà aquesta àrea de situació, a 1m com a mínim de l'àmbit d'acció de l'element.

Serà accessible aquell paviment dur, homogeni i compactat que permeti la lliure circulació de cadires de rodes. A la vegada, s'ha de garantir la seguretat dels infants en cas d'impacte. A tal efecte, es pot optar per paviments tous, com el cautxú, que a més permeten la seva coloració en diferents tons i games.

1.5 Accessibilitat urbana

Transport públic

Proximitat de les parades. Ha de disposar de parades de transport públic a una distància inferior a 100m.

Accessibilitat de les parades. Aquestes parades han de disposar de les mesures adequades per permetre el seu ús a tothom.

Xarxa Bus – Les parades han de permetre el desplegament de la rampa i disposar d'espai lliure de gir de 1,50m de diàmetre. A més, ha de disposar de paviment podotàtil indicador que permeti localitzar la parada.

Xarxa Metro – Les parades han de disposar d'ascensor per poder comunicar la zona d'andanes i el carrer.

Àmbit proper

Els parcs han de comptar amb un itinerari accessible per poder accedir-hi. Es tracta de garantir que el voltant del parc disposi de guals de vianants segurs i sense desnivells que permetin l'accés de tots els perfils de ciutadans.

- La vorera ha disposar dun espai lliure de pas de 1,80m d'amplada i 2,20m d'alçada.
- L'itinerari d'accés al parc no ha de presentar canvis de nivell sense un itinerari accessible alternatiu.
- Tots els semàfors de l'itinerari han de disposar de senyal acústic.
- El paviment no ha de presentar discontinuïtat ni peces soltes, i garantir una correcta adherència, antilliscament i duresa.

Zones d'estada

És important disposar de zones d'estada accessibles i protegides als parcs. Aquestes han de comptar amb:

Zona d'ombra. Essencial en la zona d'estada i recomanable en altres parts del parc per evitar assoleig directe i que els elements de joc puguin escalfarse. Es pot aconseguir amb arbres o pèrgoles.

Bancs amb espai i confort per estar amb el gos pigall.

Les persones usuàries de gos pigall tenen el dret d'assistir a tots els espais públics acompanyades del seu auxiliar d'autonomia i company vital, incloses les zones de joc infantil. Per garantir la seva comoditat i la de l'animal, és important que els bancs estiguin situats a zones d'ombra i amb espai suficient perquè el gos no estigui al mig del pas i pugui resultar un obstacle o patir trepitjades.

1.6 Seguretat i risc

Distàncies de seguretat

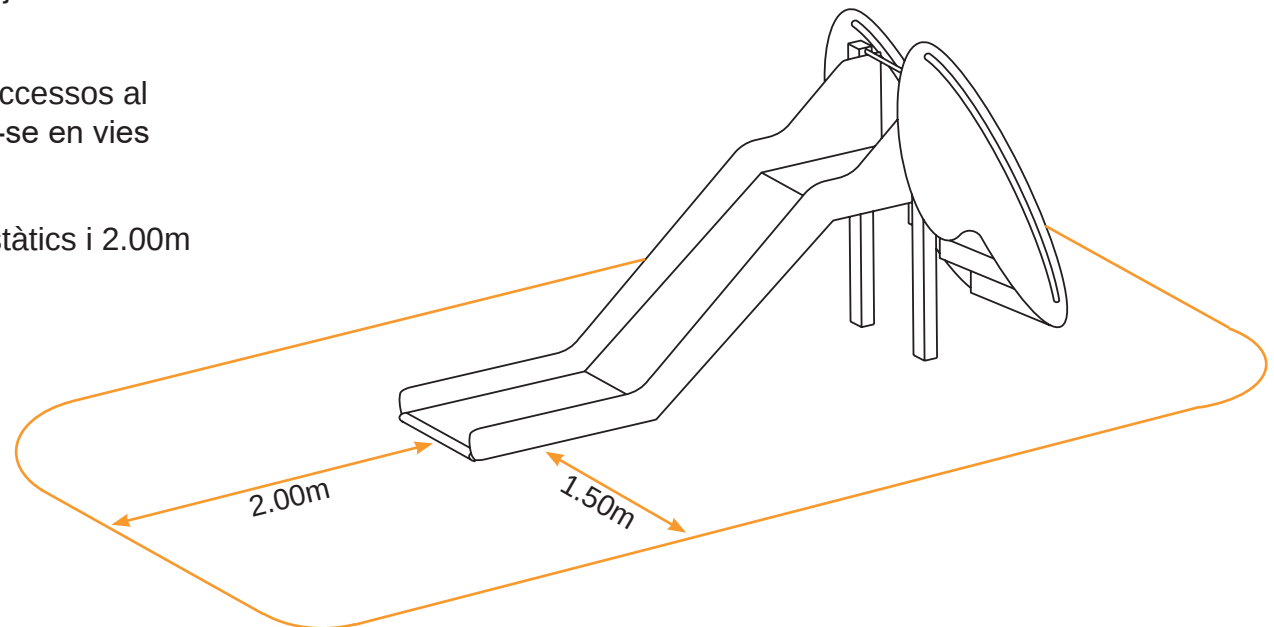
Es poden produir situacions de risc quan nens i nenes de diferents edats o caràcter comparteixen un cert espai. S'ha de vetllar per la convivència garantint la seguretat de tots els usuaris del parc. S'ha de garantir que els elements no comptin amb voladís o parts on es puguin produir copsi cal arrodonir i protegir les cantonades i fixacions. S'han d'evitar els elements extraïbles o desmuntables.

S'han d'evitar accidents derivats del moviment dels elements de joc delimitant el perímetre susceptible de perill. És important vetllar per la bona visibilitat dels elements i espais de circulació.

La distància de seguretat entre elements pot no ser suficient per evitar accidents. Per tal de complementar aquestes mesures és recomanable separar els elements de joc més dinàmics de zona d'estada o joc més tranquil.

Els gronxadors han de disposar-se apartats dels accessos al parc i aprofitant el perímetre del parc per no situar-se en vies de pas.

Les mides de seguretat són 1.50m en elements estàtics i 2.00m en elements de joc amb components dinàmics.

1.7 El paper del joc en el desenvolupament i la salut

Estimular l'activitat i interacció amb els altres mitjançant el joc, permet a l'infant aprendre sobre tot el que l'envolta, provar nous desafiaments i conductes i adaptar-se a noves situacions. El joc és la seva manera d'aprendre i permet adquirir destreses d'execució sensoriomotriu, perceptiu-cognitives i socio-afectives. En definitiva, el joc és per l'infant una manera d'explorar, orientar-se en el món real i avançar en la comprensió simbòlica de l'entorn que l'envolta.

Per avançar en el desenvolupament d'aquests àmbits, cal participar en l'activitat de manera activa i afavorint l'exploració, permetent que els nens i nenes descobreixin el que són capaços de fer. Per assolir aquesta fita, cal que el disseny de l'entorn i dels elements de joc permetin interactuar siguin quines siguin les capacitats de l'infant.

D'altra banda, cal destacar la tendència creixent al sedentarisme, amb pràctiques de joc passives i amb poca activitat física. Davant d'aquesta situació, estimular la pràctica de joc que incrementi l'activitat física i preservi de manera divertida la salut infantil ha de ser un objectiu compartit.

1.8 Senyalística i comunicació

Senyalització urbana

El parc ha d'estar correctament senyalitzat als panells d'orientació del barri, indicant el nom i la distància, i si és accessible o parcialment accessible. Els senyals han d'evidenciar de manera clara on s'ubiquen els itineraris, passos i accessos accessibles indicant també els que no ho són, per evitar efectes negatius innecessaris. Aquesta informació ha de disposar-se a l'entorn digital per a que els usuaris puguin saber per endavant on s'ubiquen aquestes zones de joc a Barcelona, si són accessibles per a tothom i a què podran jugar.

El recinte exterior del parc ha de disposar de cartells que informin de les seves característiques i ubicació de les entrades. Aquests disposaran de:

- Plànol en relleu i color contrastat que identifiqui les diferents zones de lloc i espais de circulació. Incorporarà a més etiquetes en Braille per localitzar els accessos i elements de joc.
- Indicació del nom i ubicació dels elements de joc accessibles.
- Elements de senyalització per a grups de col·lectius no majoritaris en la senyalització estàndard. Pictograma "parc" per identificar aquest espai a usuaris amb autisme, acompanyat de la paraula PARC en alfabet llatí, i a sota l'equivalent en Braille.

Senyalització interior

Cada element ha de disposar d'un senyal vertical amb informació referent a l'edat/perfil a qui va destinat, i si és necessari les instruccions del joc. S'ha d'entendre que l'edat límit per un element en concret no inclou tots els perfils d'infant i les seves necessitats, s'ha de buscar un nou sistema d'informació que inclogui aquests casos. A més, aquesta informació haurà de ser accessible a persones amb baixa visió o cegues, incorporant Braille i relleu, amb un color contrastat.

A més d'aquest senyal vertical es disposarà una senyalització horitzontal per tal de facilitar la identificació. Sempre que hi hagi suficient espai es disposarà d'elements guia integrats en el paviment dels elements de joc, zones d'estada, etc. amb les següents característiques:

- Entre 20 i 30 cm d'amplada i amb una separació d'un mínim de 60 cm de les àrees de situació tactovisuals que identifiquen dels elements.
- D'un sol color igual al de les àrees de situació i amb contrast podotàctil d'acanaladura.

Per tal de facilitar l'orientació dins el parc es disposarà d'un eix visual que connecti tots els elements de joc i zones d'estada.

L'inici d'aquest eix es situarà a l'entrada on estigui situat el cartell informatiu i conduirà per l'espai del parc. Es senyalitzaran els elements de joc mitjançant un canvi de textura en el propi camí ("rosetes" de tetons). Només es perllongarà fins l'element en espais molt amplis, per tal de no saturar d'informació.

Evitar altres marques de colors, tals com zones d'espera, dibuixos, etc., que saturen i confonen.

2. Recomanacions dels elements de joc

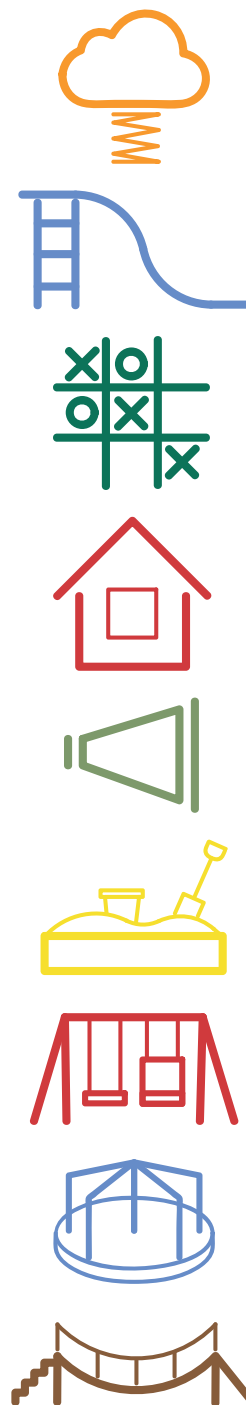
Fruit de les reunions amb les associacions, s'han recollit observacions, comentaris i experiències. Es tracta de detalls que van més enllà de la normativa i permeten entendre l'ús que poden tenir els elements de joc i el seu grau d'accessibilitat.

S'han valorat els aspectes positius de cada element, els components o parts que faciliten la seva accessibilitat i permeten un alt grau de jugabilitat i seguretat.

També s'han indicat els aspectes que van en detriment de l'accessibilitat o seguretat dels nens o nenes amb diversitat funcional.

Finalment, es recullen propostes de millora per als diferents elements de joc que podrien suposar la seva adaptació i facilitar el seu ús per a nens i nenes amb diversitat funcional.

- Aspectes positius
- Aspectes a millorar
- Propostes de millora

2.1 Molla

Recolzament del seient

Panell posterior. Ha de disposar d'un suport per a millorar l'estabilitat i ajudar a l'equilibri.

Sistema d'agafada

Secció ergonòmica. Ha de permetre diferents formes d'agafada amb forma d'ansa semicircular.

Materials. Evitar materials lliscants o excessivament rugosos, que enlluernin, així com els que puguin escalfar-se excessivament amb el Sol.

Elements de protecció

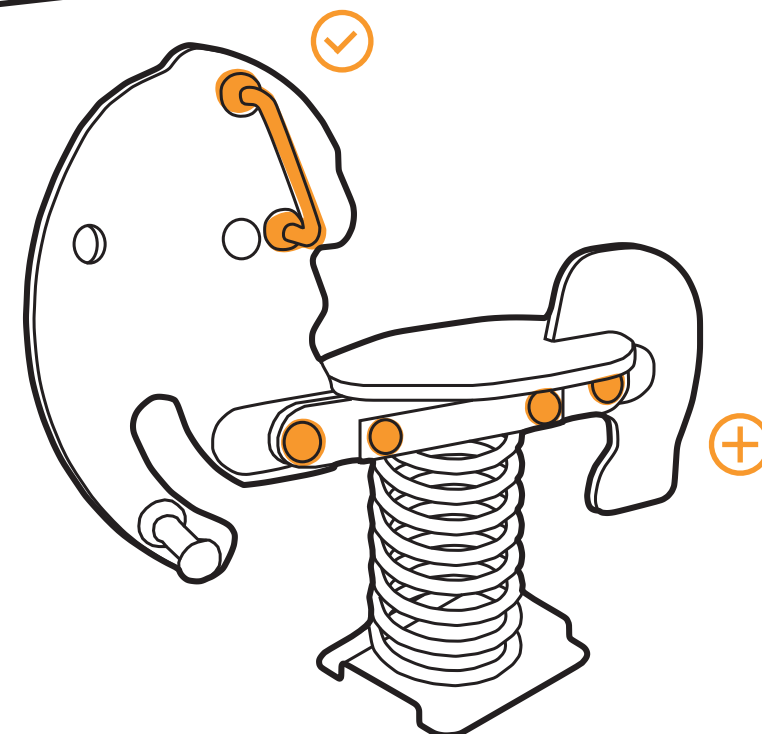
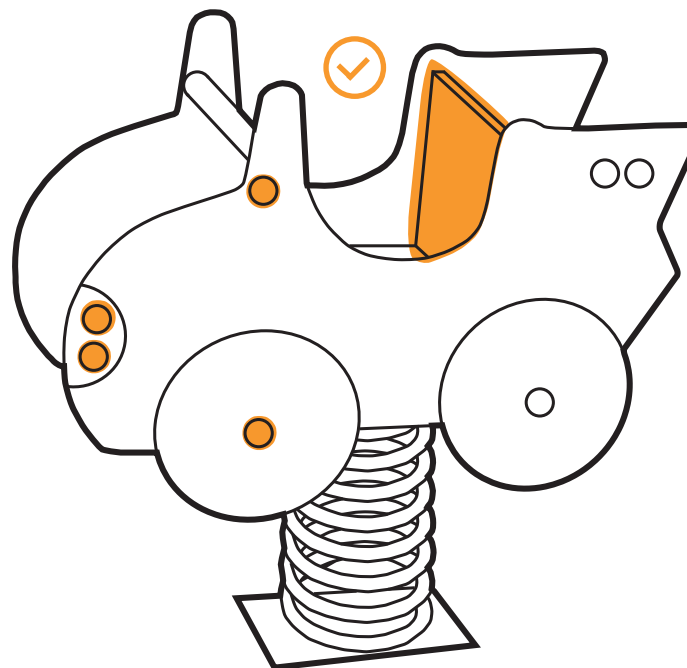

Protecció de petits elements.

Els pernys i elements de fixació han de comptar amb una protecció plàstica per evitar enganxades o cops.

Subjeccions.

Ha de permetre subjectar al nen o nena al seient, evitant que pugui caure quan la molla es troba en moviment.

2.2 Tobogan

Accés superior

Accessibilitat de les escales. Les escales han de disposar de passamans a ambdós costats i tenir una petja mínima de 0.20m.

Els elements per a infants menors de 3 anys també han de tenir contrapetja.

Superfície lliscant

Materials. Evitar els materials que puguin escalfar-se excessivament amb el sol i que provoquin enlluernament.

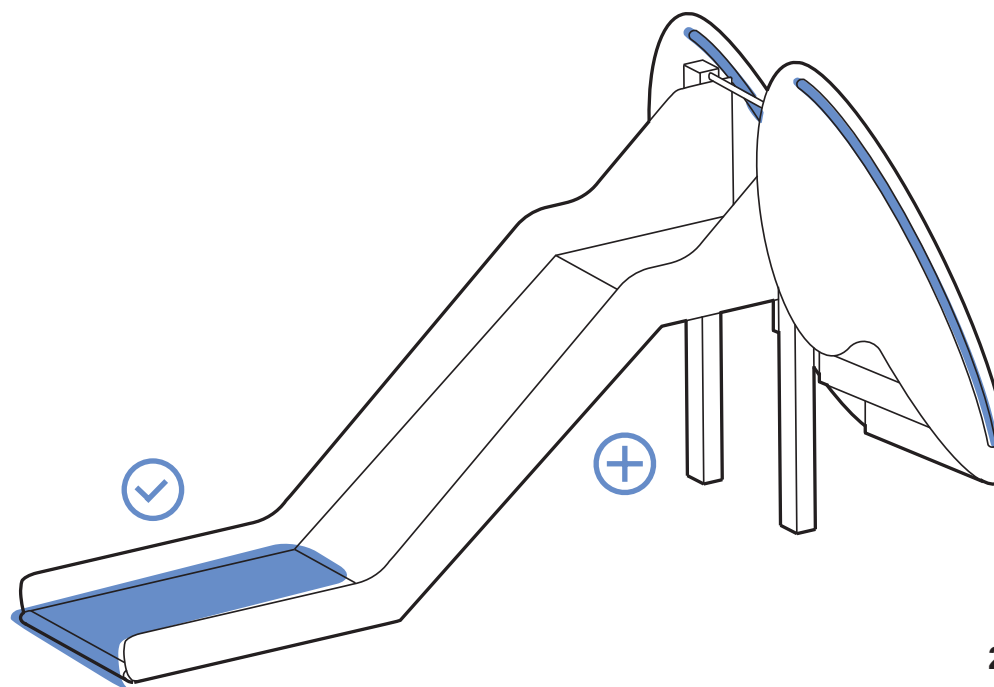
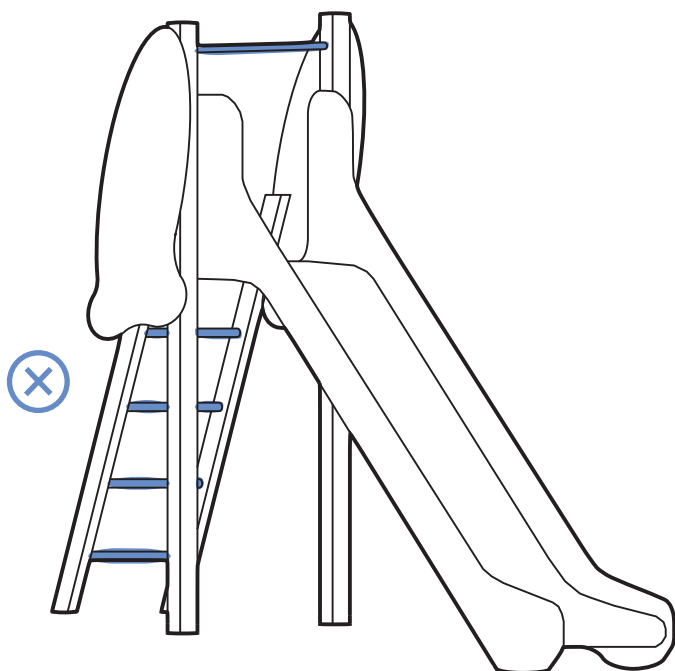
Arribada a peu pla. L'arribada a terra dels tobogans ha de ser a peu pla i amb una superfície tova, que permeti que els nens/nenes puguin aterrar amb més superfície i seguretat.

Elements de protecció

Senyalització inferior. Ha de disposar de la correcta senyalització per evitar ensopegaments en el cas que es pugui transitar per sota.

Senyalització de l'arribada. En l'espai d'arribada s'ha d'indicar la zona d'acció per evitar accidents dels nens i nenes que juguen pel voltant.

2.3 Panell de joc

Disposició d'elements

Alçada. Els elements de joc es disposaran a una alçada inferior a 1.20m, permetent l'abast de nens i nenes en cadira de rodes.

Aproximació. Han de garantir la interacció de nens i nenes en cadira de rodes, deixant un espai inferior lliure de 0.80m de profunditat, 0.80m d'amplada i 0.70m d'alçada.

Senyalització i contingut

Tipus de jocs. Ha de disposar de jocs normalitzats i de normes clares i fàcils d'interpretar.

Instruccions. El nom i normes de cada joc han de trobar-se en lectura fàcil, mida de lletra gran i contrast amb el fons i Braille.

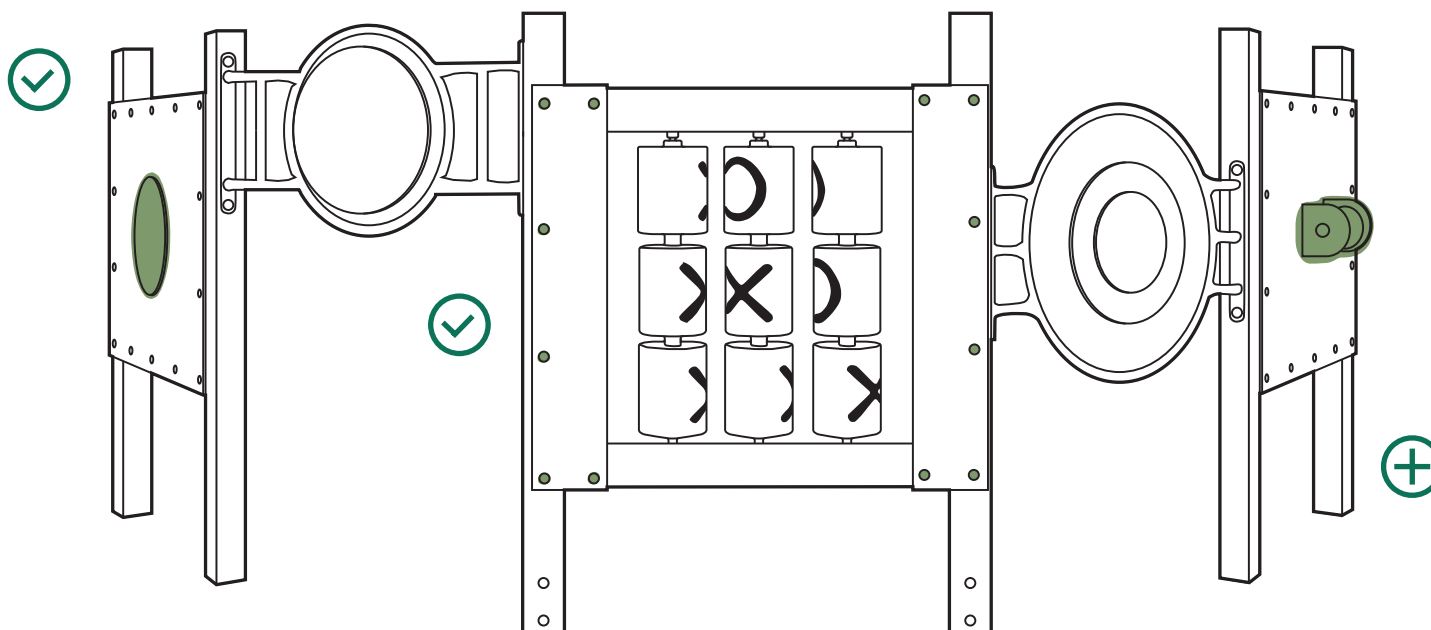
Evitar dibuixos complicats o amb molts detalls que resulten difícils d'identificar visualment i tàctilment.

Elements de protecció

Protecció de petits elements. Els pernys i elements de fixació han de comptar amb una protecció plàstica per evitar enganxades o cops. Les cantonades han d'estar arrodonides.

Peces soltes. S'ha d'evitar que pugui haver-hi components sense fixació que puguin ser agafats per algun infant.

2.4 Caseta

Accés a l'interior

Accés a peu pla. No ha de comptar amb graons ni ressalts que impedeixin l'accés a cadires de rodes o nens i nenes amb mobilitat reduïda.

Amplada de pas. L'amplada ha de ser superior a 0.80m per tal de permetre el pas de cadires de rodes i caminadors.

Elements de suport

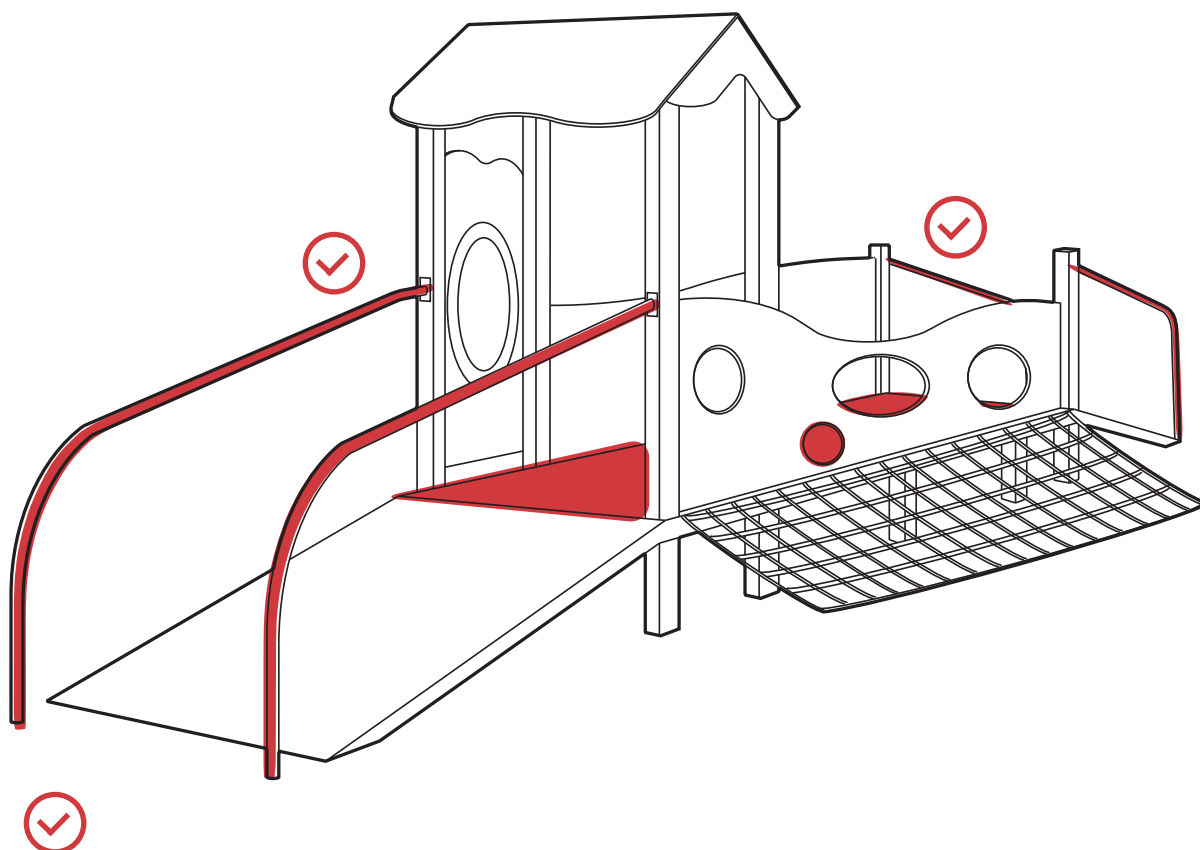
Suports a l'accés. Ha de disposar passamans i sòcol a les rampes d'accés per facilitar el desplaçament de nens/nenes amb mobilitat reduïda.

Suports interiors. En el recorregut interior també s'han de disposar passamans i baranes rígides.

Elements de protecció

Protecció de desnivells. L'espai entre el passamans i es sòcol no ha de permetre caigudes accidentals.

2.5 Joc de so

Aspectes generals

Materials. Evitar els materials que puguin enlluernar i escalfar-se excessivament amb el sol.

Arribada a peu pla. La instal·lació d'aquests elements en paviments de cautxú permet accedir a cadires de rodes. Si l'element té parts que sobresurtin o penguin a una alçada superior a 70cm cal situar-lo en el perímetre del parc.

Vibració

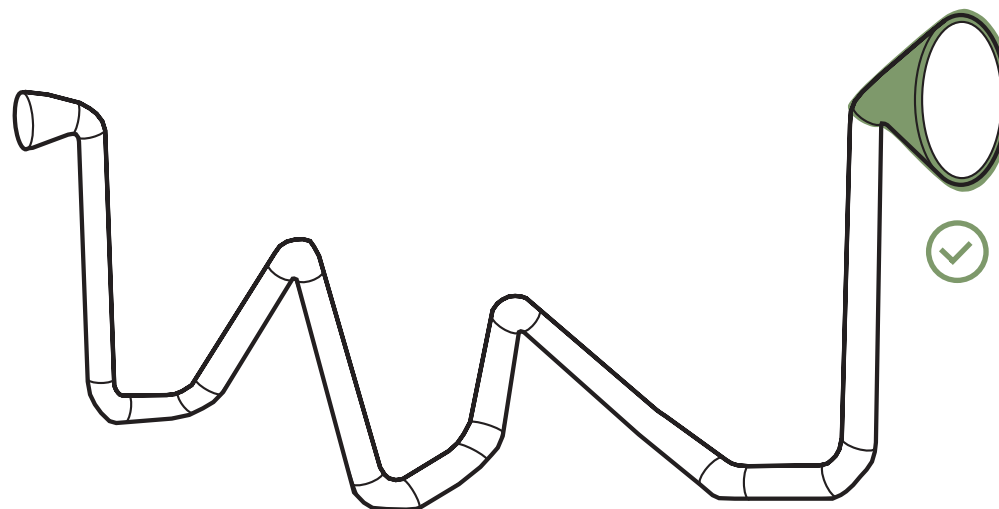
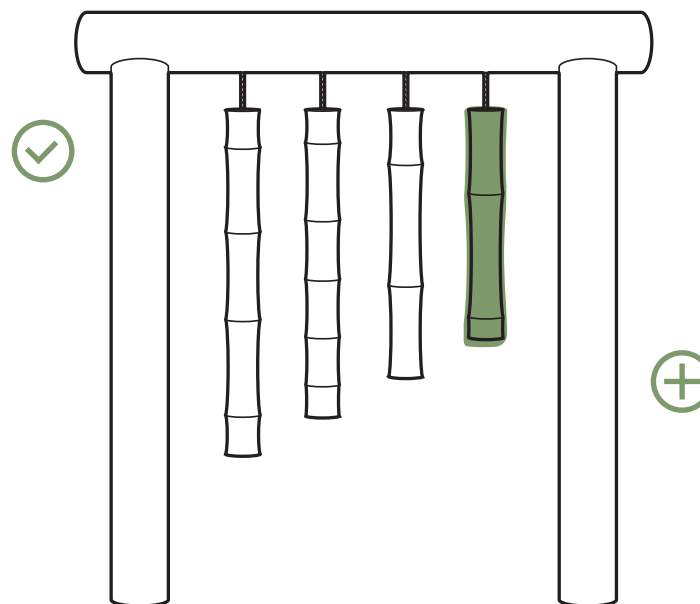

Materials metàl·lics. Cal disposar d'elements rígids i llisos per permetre la vibració i així permetre jugar a nens sords.

Limitació sonora

Contaminació acústica. Ha de disposar de limitadors per no destorbar els altres nens i nenes o als veïns de la zona.

2.6 Joc de sorra / joc d'aigua

Disposició d'elements

Alçada. Els elements de joc es disposaran a una alçada inferior a 1.20m, permetent l'abast de nens i nenes en cadira de rodes.

Aproximació. Han de garantir la interacció de nens/nenes en cadira de rodes, deixant un espai inferior lliure de 0.80m de profunditat, 0.80m d'amplada i 0.70m d'alçada.

Senyalització i contingut

Tipus de jocs. Ha de disposar de jocs normalitzats i de normes clares i fàcils d'interpretar.

Instruccions. El nom i normes de cada joc han de trobar-se en lectura fàcil, mida de lletra gran, i contrast amb el fons i Braille.

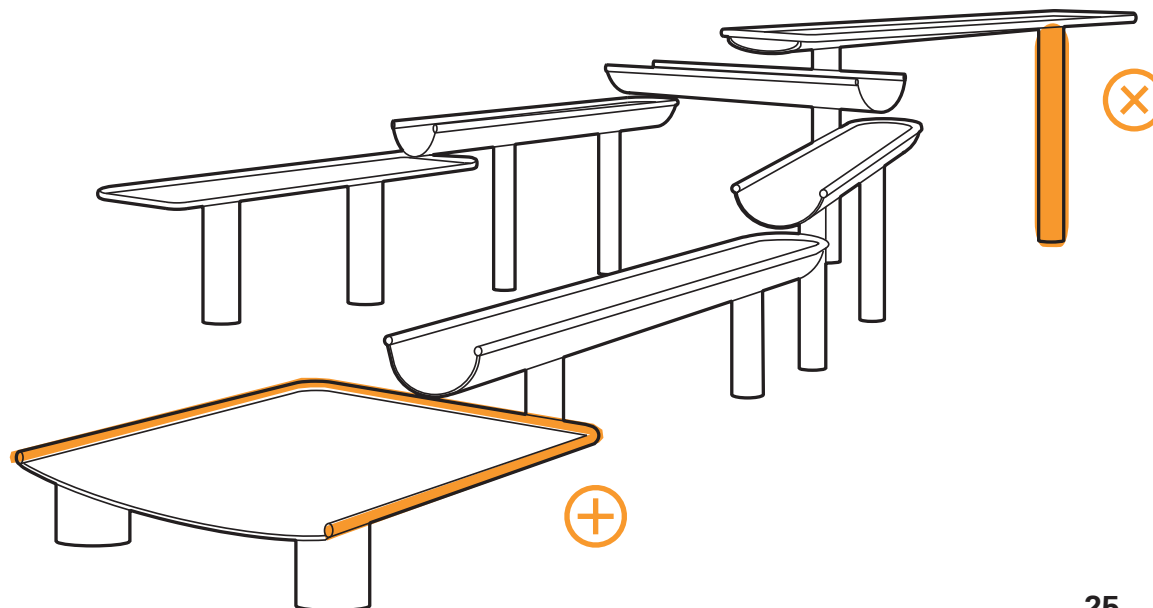
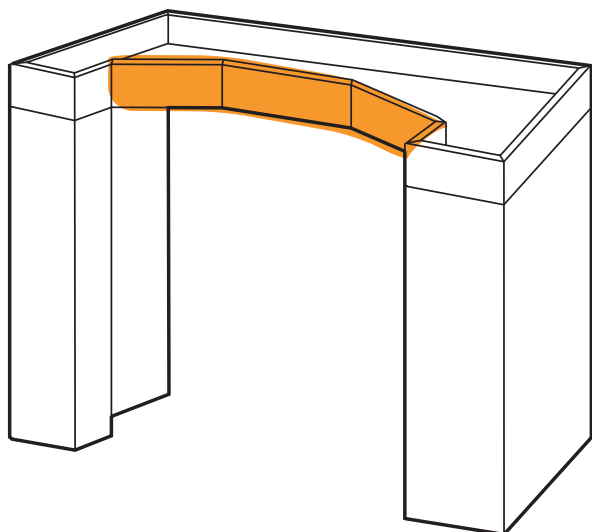
Evitar dibuixos complicats o amb molts detalls que pugin resultar difícils d'identificar visualment i tàctilment.

Elements de protecció

Senyalització inferior. Ha de disposar de la correcta senyalització per evitar ensopegaments en el cas que es pugui transitar per sota.

Escumes de seguretat. La part inferior de l'element no podrà situar-se a una alçada superior a 70 cm. Entre 50 i 70 cms col·locarà escuma de seguretat o materials tous específics contrastats visualment.

2.7 Gronxador

Models accessibles

Gronxador per cadira de rodes.

Aquest model evita la transferència del nen i nena de la seva cadira a un element extern. S'ha de vetllar pel civisme, conservació i manteniment d'aquest tipus d'element.

Sistema de subjecció. Els diferents models de seient han de disposar d'elements de seguretat per subjectar els infants.

Tipologia de seient

Cistella. Aquest model resulta beneficiós pels nens i nenes que necessiten recolzament lumbar i cervical.

Estàndard. Model convencional, permet millorar l'equilibri i coordinació.

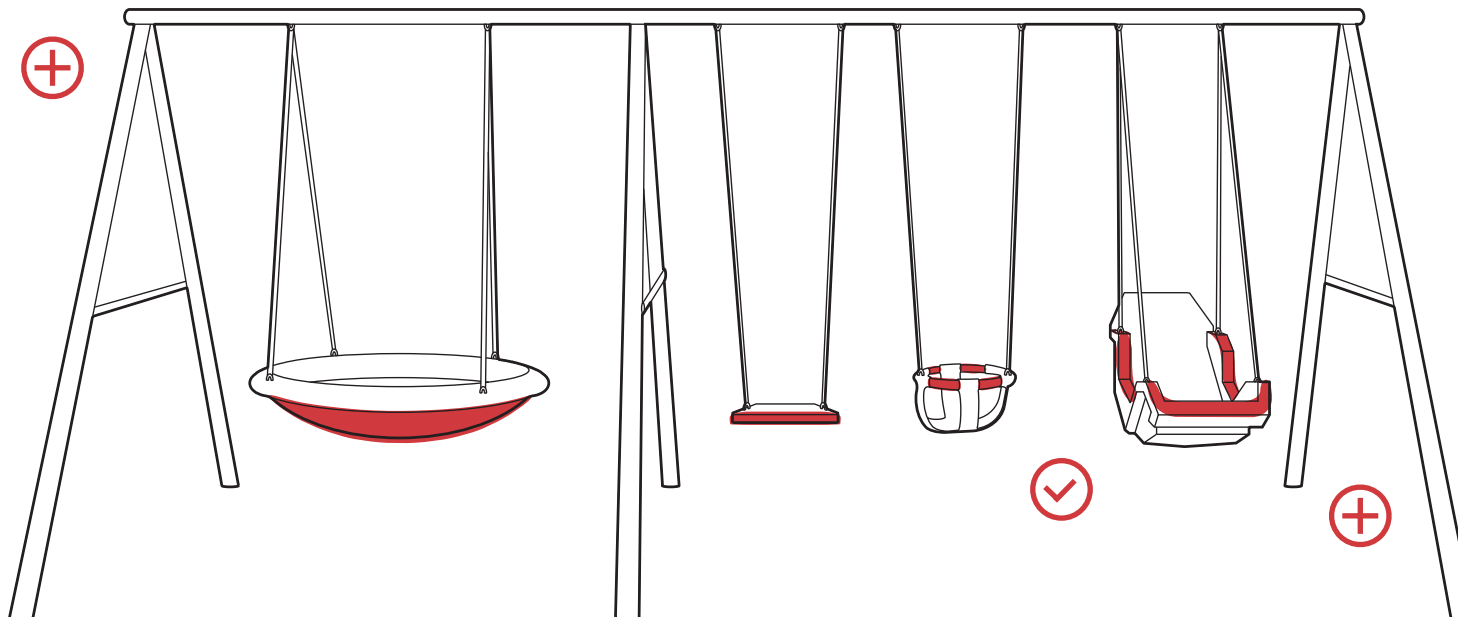
Cadira. Aquest model permet una millor subjecció dels nens i nenes i igualment facilita el recolzament tant lumbar com cervical.

Elements de protecció

Senyalització perimetral. Ha de disposar d'una delimitació visual de l'àmbit d'acció de l'element en el paviment o en un element lineal perimetral.

So. Cal incorporar un so constant càlid i no metàl·lic, generat pel propi element quan estigui en moviment. Evitar la proximitat de diferents elements generadors de so per permetre'n la percepció.

2.8 Carrusel

Senyalització

Senyalització perimetral. Ha de disposar d'una delimitació visual de l'àmbit d'acció de l'element. Aquesta senyalització es pot materialitzar amb un canvi del color del paviment o un element lineal perimetral.

Accessibilitat interior

Seients. Ha de disposar de seients amb suport per a millorar l'estabilitat i baranes de subjecció per ajudar a l'equilibri.

Espai lliure. Ha de disposar d'un espai sense seients per permetre entrar a una cadira de rodes.

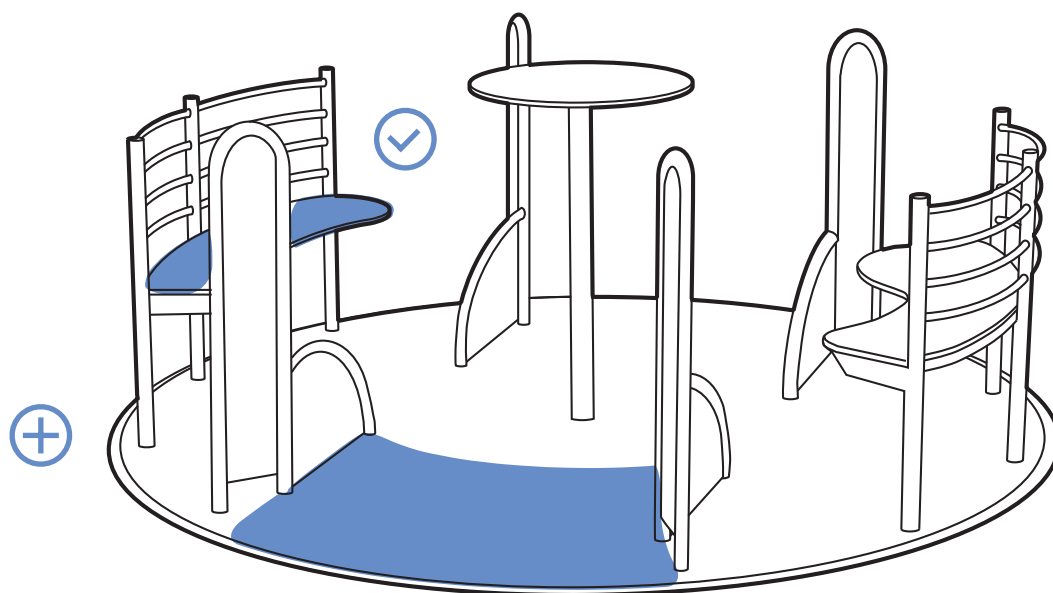
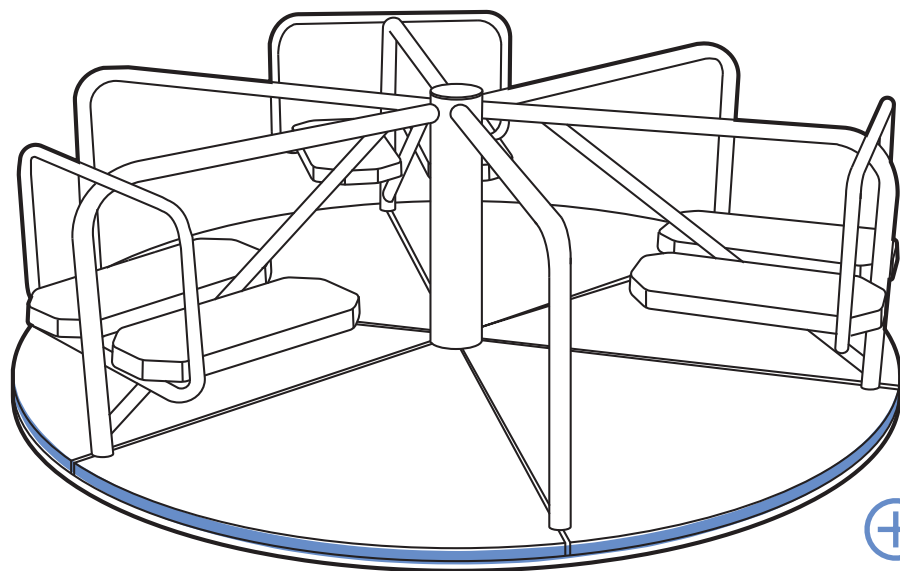
Elements de protecció

Sistema de fre. Incorporar un fre en el centre de carrusel per poder baixar la velocitat, sense canvis bruscos.

Subjeccions. Ha de permetre subjectar al nen o nena.

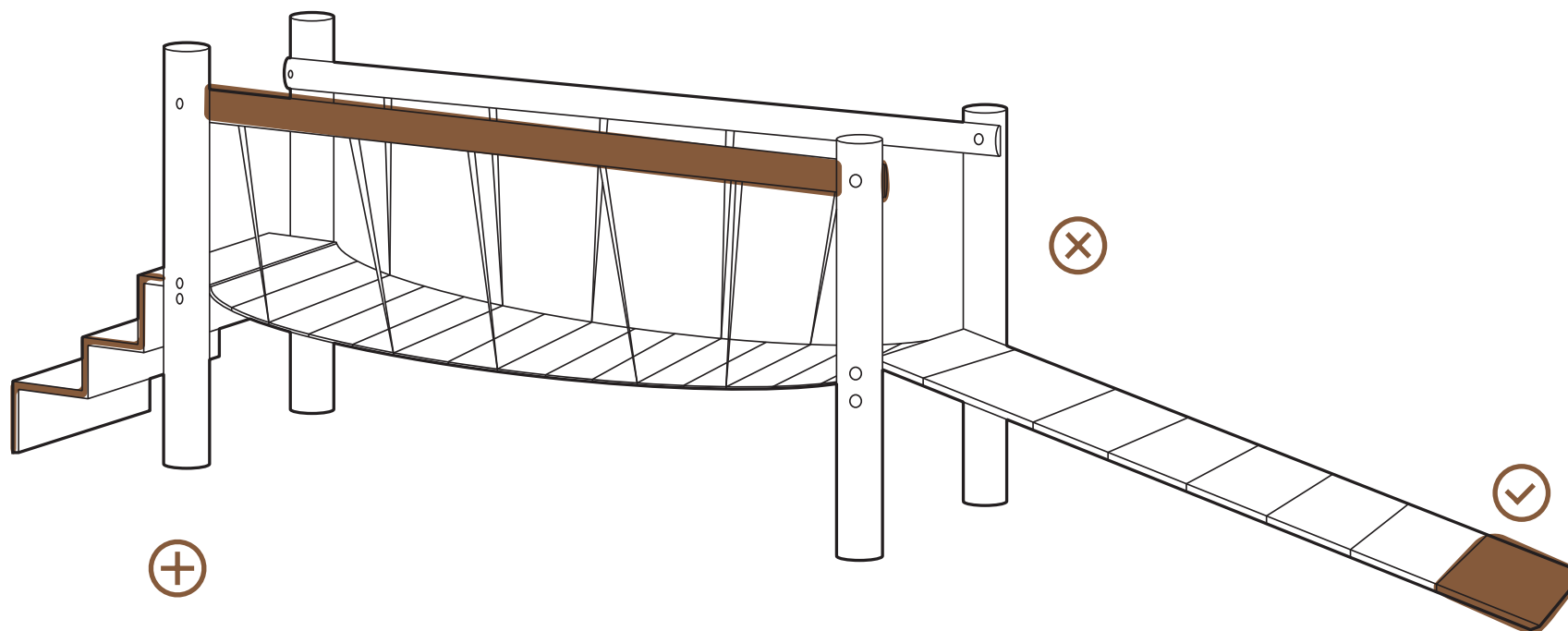
Limitar la velocitat. La velocitat màxima del carrusel no ha de ser elevada per evitar perills potencials i ha d'incorporar so.

Accés a peu pla. No ha de comptar amb graons ni ressalts que impedeixin l'accés a cadires de rodes o nens i nenes amb mobilitat reduïda.

Suports interiors. En el recorregut interior també s'han de disposar passamans i baranes.

Senyalització perimetral. Ha de disposar d'una delimitació visual de l'àmbit d'acció de l'element. Aquesta senyalització es pot materialitzar amb un canvi del color del paviment o un element lineal perimetral.

2.10 Tirolina

Aspectes generals

Arribada a peu pla. La instal·lació d'aquests elements en paviments de cautxú permet accedir a cadires de rodes.

Tipologia de seient

Cadira. Aquest model permet una millor subjecció dels nens/nenes i també facilita el recolzament tant lumbar com cervical.

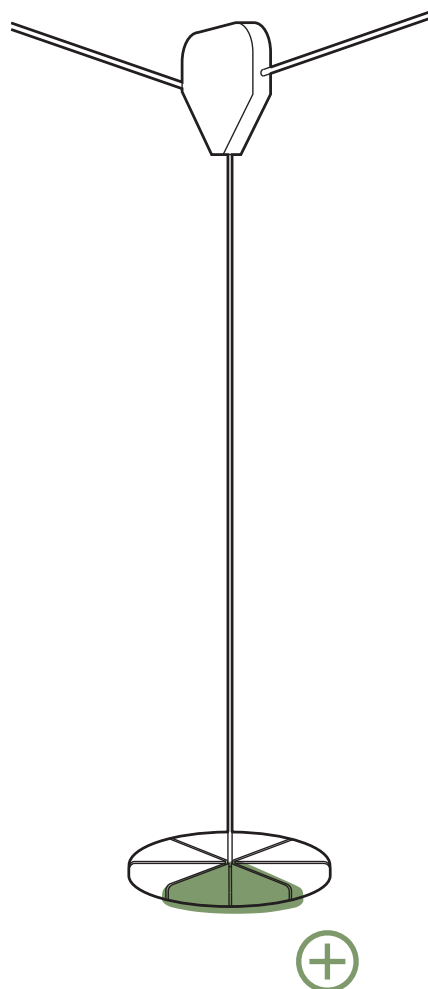
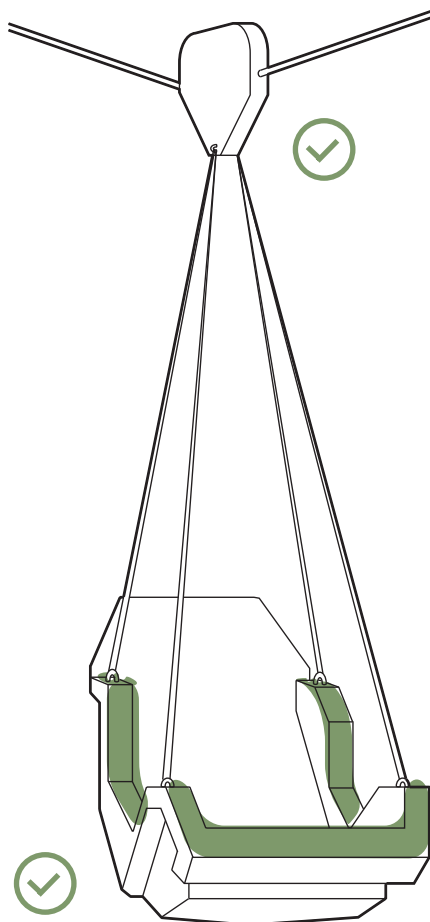
Estàndard. Model convencional, que permet millorar l'equilibri i coordinació.

Elements de protecció

Senyalització perimetral. Ha de disposar d'una delimitació visual de l'àmbit d'acció de l'element en el paviment o en un element lineal perimetral.

So. Cal incorporar un so constant càlid i no metàl·lic, generat pel propi element quan estigui en moviment. Evitar la proximitat de diferents elements generadors de so per permetre'n la percepció.

3. Propostes de joc

Tobogan extens

Per a infants amb discapacitat física, els tobogans requereixen de dos adults pel seu ús: un que deixa el nen al principi i un altre que el recull. Per simplificar aquest requeriment es podria crear un espai d'arribada més llarg, garantint la frenada final.

Lavors l'adult té temps de desplaçar-se per recollir l'infant sense necessitar d'ajut d'altres persones.

Circuit

Tobogans que permetin l'accés amb la cadira de forma directa serien perillosos, però seguint les idees d'incorporar la teràpia al joc, es podria crear un circuit d'obstacles amb lleugers pendents, rampes i girs, que servien de zona de proves per a tot tipus d'infants, amb cadira, amb bastó, patinet, etc...

Naturalment, requerint un cert control per part dels adults.

Pont accessible

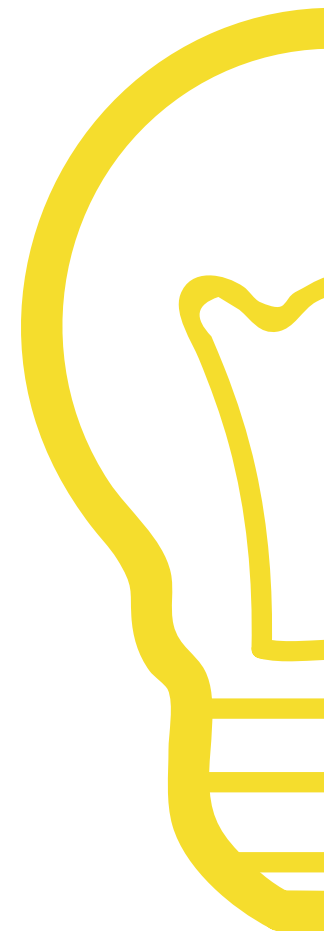
Es podria dissenyar un pont-passarel·la accessible si aquest estigués col·locat en una trinxera en lloc d'estar elevat. D'amplada suficient per la qual passi una cadira, aquest NOU element de joc seria interessant pel moviment dels taulons de fusta. S'hauria d'anar amb compte amb els atrapaments.

3.1 Nous reptes

MagikMe

Investigació en elements de joc accessibles per a tothom, innovació en la jugabilitat d'elements habituals.

<https://magikme.net/>

Elaboració del document:

Grup de treball d'Accessibilitat de la Xarxa d'Accessibilitat i Vida Independent (La XAVI) de l'Acord Ciutadà per una Barcelona Inclusiva.

Per part de les entitats:

Domingo Reina (ACCAPS), Francesc Prat (Associació d'Amputats Sant Jordi i COCEMFE), Manel Martí (Associació Discapacitat Visual Catalunya B1+B2+B3), Joan Salló (AREP), Romà Javierre (DINCAT), Prudència Querol i Judit Camps (Docència 100%), Neus Mora (Dones no Estàndards), Bàrbara Carfi (Federació ECOM), Joaquim Corral (Fundació Sant Pere Claver), Tate Bonany (JOCVIU), Santa Artiñano (La Llar. Associació contra l'afectació de l'esclerosi múltiple), Anaïs Garcia i Gemma Cerdà (ONCE), Miquel Figueras (Vocalia de Persones amb Discapacitat - Associació de Veïns de Sant Martí de Provençals).

Participació individual:

Amparo López Rubio i Marie Pierre Caire

Per part de l'Ajuntament de Barcelona:

Imma Alemany, Estela Gómez, Guillermo Hurtado i Assumpta Soler; Institut Municipal de Persones amb Discapacitat (IMPD). Antoni Navarro, Institut Municipal de Parcs i Jardins de l'Àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat.

Amb el suport tècnic de: Miquel F. Zuzama

Amb la col·laboració de la il·lustradora: Núria F. Zuzama

